

Народився 4 серпня 1973 р. в с. Новогупалівка Вільнянського району Запорізької області. В 1996 р. з відзнакою закінчив історичний факультет Запорізького державного університету за спеціальністю «Історія України» та додатковою спеціальністю «Політологія». Має кваліфікацію «історик, викладач історії та суспільствознавства».

У 1996–1997 рр. – вчитель історії та правознавства Антонівської середньої школи Вільнянського району Запорізької області. В 1997–2000 рр. – аспірант кафедри новітньої історії України ЗДУ. В грудні 2000 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук на тему «Реабілітація жертв політичних репресій в Україні 1953–1964 рр.» за спеціальністю 07.00.01 «Історія України».

У 2000–2006 рр. працював на кафедрі політології факультету соціології та управління ЗНУ, обіймаючи посади викладача, старшого викладача, доцента, заступника декана з навчальної роботи, в. о. декана. У 2006–2009 р. – докторант кафедри політичних наук Інституту політології та права Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. З 2009 р. – доцент кафедри політології ЗНУ. В 2012 р.

**ЦОКУР
Євген Георгійович**

*Доктор політичних наук,
доцент*

у спеціалізованій вченій раді Д 26.053.12 НПУ ім. М. П. Драгоманова захистив докторську дисертацію на тему «Джерела легітимності політичної влади в контексті взаємодії держави та громадянського суспільства» за спеціальністю 23.00.02 «Політичні інститути та процеси». З 2013 р. працює завідувачем кафедри політології Запорізького національного університету. З 2015 р. бере участь у роботі спеціалізованої вченої ради К 63.053.09 Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди.

Має приблизно 50 публікацій, з них 40 наукового і десять методичного характеру. Брав участь у 30 міжнародних наукових конференціях. Член редколегії двох фахових наукових збірників: «Evropský politický a právní diskurz» («Європейський політико-правовий дискурс») і наукового журналу «Політичне життя».

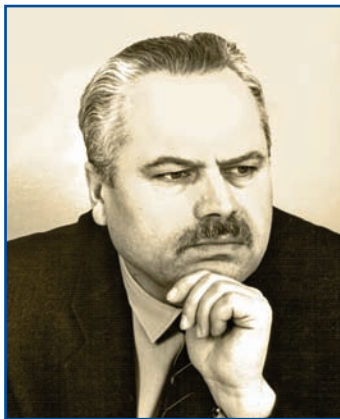
Сфера наукових інтересів: проблематика влади та владних відносин, вітчизняна та світова політика, політичне та державне управління, політичний розвиток та система національної безпеки України, становлення та проблематика громадянського суспільства, легітимність політичної влади, політична географія, політична історія України.

Народився 12 вересня 1937 р. в с. Єлизаветівці Василівського району Запорізької області. В 1959 р. закінчив філологічний факультет ЗДПІ. Навчався в аспірантурі цього ж ВНЗ при кафедрі української мови.

З 1965 р. працював у ЗНУ: асистентом, викладачем, старшим викладачем, доцентом, професором, деканом філологічного факультету (1985–1996). Був завідувачем кафедри загального і слов'янського мовознавства.

Кандидатську дисертацію захистив у 1966 р. «Говірки долини ріки Кінської» в Дніпропетровському державному університеті. Докторську дисертацію захистив у 1984 р. «Мовленнєва експресія й актуальні питання української лінгвостилістики» в Інституті мовознавства ім. О. О. Потебні АН України.

Автор приблизно 750 наукових праць (монографій, словників, статей, рецензій, навчальних посібників, зокрема посібника «Стилістика експресивних засобів української мови»). Був членом спеціалізованих вчених рад у ЗНУ та Дніпропетровському національному університеті, головою спеціалізованої вченої ради (спеціальність 10.02.01 «Українська мова») в ЗНУ. Керував аспірантурою, підготував 21 кандидата наук.

**ЧАБАНЕНКО
Віктор Антонович
(1937–2014)**

*Доктор філологічних наук,
професор*

Створив наукову школу «Соціолінгвістична ситуація на Нижній Наддніпрянщині».

Лауреат Всеукраїнської премії імені Павла Чубинського, премії імені Дмитра Яворницького Спілки письменників України і Дніпропетровського історичного музею ім. Д. І. Яворницького, а також премії імені Якова Новицького Запорізького обласного фонду культури.

Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня та Грамотою Верховної Ради України. Заслужений діяч науки і техніки України, відмінник народної освіти України, академік Академії наук вищої школи України, почесний голова Запорізької організації Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка. Був головою Запорізького осередку вивчення української діаспори (ЗОВУД), відповідальним редактором заснованого осередком «Вісника ЗОВУД», членом редколегії кількох журналів і газет. Окрім того, входив до урядової Правописної комісії. Член Національної спілки письменників України, автор п'яти збірок поезій і поетичних перекладів («Собор душі моєї», «У вічному двобої», «Оратанія», «Січ духовна», «Суголося»).

Помер 9 лютого 2014 р.